

2019. január 17., csütörtök

P8_TA(2019)0042

A kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó késedelmes fizetések elleni fellépés**Az Európai Parlament 2019. január 17-i állásfoglalása a kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó késedelmes fizetések elleni fellépésről szóló 2011/7/EU irányelv végrehajtásáról (2018/2056(INI))**

(2020/C 411/17)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó késedelmes fizetések elleni fellépésről szóló, 2011. február 16-i 2011/7/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett, a kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó késedelmes fizetések elleni fellépésről szóló 2011/7/EU irányelv végrehajtásáról szóló jelentésére (COM(2016)0534) és az azt kísérő szolgálati munkadokumentumra (SWD(2016)0278),
 - tekintettel az egységes piacra vonatkozó stratégiáról szóló, 2016. május 26-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel a kkv-k finanszírozás jutásáról és a tőkepiaci unióban a kis- és középvállalkozások (kkv-k) finanszírozás sokféleségének növeléséről szóló, 2016. szeptember 15-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel az Európai Parlament Kutatószolgálatá által 2018 júliusában közzétett, „A kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó késedelmes fizetésekről szóló 2011/7/EU irányelv: európai végrehajtási értékelés” című mélyreható elemzésre,
 - tekintettel az Intrum által kiadott európai fizetési jelentésekre,
 - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére, valamint az Elnökök Értekezlete 2002. december 12-i, a saját kezdeményezésű jelentések készítésének engedélyezési eljárásáról szóló határozata 1. cikke (1) bekezdésének (e) pontjára és 3. mellékletére,
 - tekintettel a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság jelentésére (A8-0456/2018),
- A. mivel a fizetések képezik a vállalkozások véráramait, valamint az életképes és hatékony üzleti környezetben a pontos fizetések segítenek annak lehetővé tételében, hogy a vállalkozások kötelezettségeiket időben visszafizessék, terjeszkedjenek, beruházzanak, munkahelyeket és szélesebb gazdasági növekedést teremtsenek, valamint általában véve az európai gazdaság javát szolgálják;
- B. mivel a belső piacon a gazdasági szereplők között, illetve a gazdasági szereplők és az állami hatóságok között az áruk és szolgáltatások nagy részét halasztott fizetés alapján adják és nyújtják olyan rendszer szerint, amelyben a beszállító a számlájára vonatkozóan egy, a felek közötti megállapodás szerinti fizetési határidőt határoz meg az ügyfélnek a beszállító számláján vagy a megfelelő jogi rendelkezésekben megállapítottak szerint;
- C. mivel a késedelmes fizetés olyan rendszeresen alkalmazott káros gyakorlat, amely negatív hatással van az európai vállalatok – különösen a kkv-k – fejlődésére, hiszen késedelmes fizetés esetén nem rendelkeznek előre kiszámítható likviditással;
- D. mivel a kis- és középvállalkozásokat különösen rosszul érinti a nemteljesítés, negatívan hat a likviditásukra, megnehezíti pénzgazdálkodásukat, illetve befolyásolja versenyképességüket és nyereségességüket;
- E. mivel a nagyvállalatoknak több erőforrás áll a rendelkezésükre, mint a kkv-knak, hogy megvédjék magukat a késedelmes fizetésektől szemben, például előzetes kifizetés, hitelevenőrzés, adósságbehajtás, bankgaranciák vagy hitelbiztosítás révén, és esetleg jobban ki tudják használni a globális alacsony kamatláb-környezet előnyeit a befektetéseik növelése és tőkebevonás megtárgyalása érdekében;

⁽¹⁾ HL L 48., 2011.2.23., 1. o.⁽²⁾ HL C 76., 2018.2.28., 112. o.⁽³⁾ HL C 204., 2018.6.13., 153. o.

2019. január 17., csütörtök

- F. mivel a 2011/7/EU irányelv (a késedelmes fizetésekről szóló irányelv) értelmében a hatóságok „különleges felelősséggel”⁽¹⁾ tartoznak az időben történő fizetéseket támogató üzleti környezet előmozdításáért;
- G. mivel a késedelmes fizetésekről szóló irányelv többek között a vállalkozások közötti (B2B) és a hatóságok és a vállalkozások (PA2B) közötti ügyletek esetén kifizetési határidőket, a késedelmi kamatra való automatikus jogosultságot, a behajtási költségek kompenzációjának legalább 40 eurós ellentételezését, valamint az Európai Központi Bank referencia-kamatlába feletti legalább 8 %-os kamat megfizetését írja elő;
- H. mivel annak ellenére, hogy a késedelmes fizetésekről szóló irányelv csökkenti a fizetési határidők átlagos hosszát, az EU-ban tízből hat vállalkozás még mindig később jut ellentételezéshez a vállalkozások közötti tranzakciókban, mint amiben szerződésben megállapodtak;
- I. mivel a különböző méretű vállalatokat összevetve nagyobb a valószínűsége annak, hogy a kkv-k hosszabb vagy tisztességtelen fizetési határidőben állapodnak meg a nagyobb vállalatokkal, vagy esetleg azok kényszerítik ezt rájuk az egyenlőtlen tárgyalási pozíciók és az üzleti kapcsolatok megromlásától vagy egy jövőbeli szerződés elvesztésétől való félelem miatt;
- J. mivel az Atradius fizetési gyakorlatokra vonatkozó barométere szerint a kkv-k 95 %-a azt állítja, hogy Európában késedelmesen fizetik ki őket, és ez a nagyvállalatok körében tapasztalhatónál magasabb arány, ami arra enged következtetni, hogy a kkv-k gyorsabban fizetnek, mint a nagyvállalatok, de őket később fizetik ki;
- K. mivel a késedelmes fizetés minden gazdasági ágazatot érint, de különösen gyakori ott, ahol az értékláncban sok a kkv (pl. építőipar, közmuhszolgáltatások és szállítás, szakmai szolgáltatások, gyártás, étel és ital, valamint informatika/távközlés);
- L. mivel minden negyedik csődből egyet még mindig a késedelmes fizetések okoznak az EU-ban;
- M. mivel a vállalatok számára többletköltségeket jelentenek a késedelmes fizetések, ugyanis a későn fizetők követésére erőforrásokat kell fordítaniuk, vagy kamatot kell fizetniük az üzleti tevékenységük folytatása érdekében felvett hitelekre;
- N. mivel a késedelmes fizetés vagy a késedelmes kifizetéstől való félelem továbbra is a kkv-k közbeszerzési szerződésekben való részvételének egyik legfőbb akadálya;
- O. mivel a késedelmes fizetések csökkentésével napi 158 millió eurót lehetne megtakarítani finanszírozási költségekben, és az így keletkező pénzforgalom Európában további 6,5 millió munkahelyet teremthetne;
- P. mivel a Bizottság kötelezettségzegési eljárást indított négy tagállammal (Görögország, Szlovákia, Spanyolország és Olaszország) szemben a késedelmes fizetésről szóló irányelv nem megfelelő alkalmazása miatt, és mivel Olaszország ügyét a Bíróság elé vitte;
- Q. mivel egyes tagállamok pontos fizetési kódexek, az ágazati szintű önkéntes szerepvállalás és a közbeszerzési szabályokkal való erősebb szinergiák formájában kezdeményezéseket indítottak a pontos fizetési kultúra elterjesztése érdekében;
- R. mivel a késedelmes fizetésekről szóló irányelv végrehajtásáról szóló, 2016-ban közzétett bizottsági jelentés arra a következtetésre jutott, hogy az a tény, hogy a vállalatok tudatában voltak az irányelv szerinti jogaiknak, nem jelenti azt, hogy kihasználták volna ezeket a jogokat, és hogy a közös, átlagos fizetési időszakok ellenőrzésére szolgáló rendszer hiánya, az irányelv egyes kulcsfontosságú fogalmainak tisztázatlansága, valamint a nagyobb és kisebb vállalatok közötti piaci egyensúlyhiány volt az irányelv hatékony alkalmazásának legfőbb akadálya;

⁽¹⁾ A 2011/7/EU irányelv (6) preambulumbekzdése.

2019. január 17., csütörtök

- S. mivel a késedelmes kifizetés egy többtényezős, összetett probléma, amelyet minden ágazatban és az ügyletek minden típusánál általánosan megfigyelhető horizontális jelenségek (pénzforgalmi problémák, a vállalkozások közötti dominancia- és méretbeli különbségek, az ellátási lánc struktúrája, az adminisztratív hatékonyság hiánya, a hitelhez való hozzáférés nehézségei, a számla- és hitelkezelés ismeretének hiánya) idéznek elő, valamint a külső tényezők (azaz a gazdasági helyzet és a nemzeti üzleti kultúra) hatása, és ezért nem lehet egyetlen megoldással orvosolni az összes problémát;
- T. mivel az élelmiszer-ellátási láncban a vállalkozások közötti kapcsolatokban előforduló tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelvre irányuló javaslat (COM(2018)0173) magában foglalja a romlandó áruk késedelmes fizetésére vonatkozó rendelkezéseket és a végrehajtási hatóság tagállamok általi kijelölését a szabályok betartásának ellenőrzésére;
- U. mivel a késedelmes kifizetésekhez vezető problémákat jogi és önkéntes intézkedések kombinációjával kell kezelni, mely a Bizottság, a tagállamok és a vállalkozói szövetségek részvételével történő célzott beavatkozásokat foglal magában; mivel egy ilyen kombinációnak magában kellene foglalnia az ügylet lebonyolítása előtt felmerülő kérdésekre irányuló megelőző intézkedéseket, valamint az ügyletet követően felmerülő problémákkal kapcsolatos korrekciós megoldásokat; mivel minden – akár szabályozási, akár önkéntes – fellépésnek figyelembe kell vennie az érintett gazdasági ágazat sajátosságait;

A fizetési szokások javítása az EU-ban jogi és önkéntes intézkedések kombinációjával

1. úgy véli, hogy a késedelmes fizetésekről szóló irányelvet és a késedelmes fizetésről szóló nemzeti jogszabályokat a számlakifizetés maximális határidejének betartása és a fizetési feltételekre vonatkozó szabályok szigorítására és a tisztességtelen gyakorlatok visszaszorítására irányuló intézkedések révén jobban, gyorsan és hatékonyan érvényesíteni kell; megállapítja, hogy ezek az intézkedések jellegük (jogi vagy önkéntes), alkalmazási körük (horizontális vagy ágazatspecifikus) és célkitűzésük (megelőzés, orvoslás vagy az üzleti kultúra változása) szerint kategorizálhatók; úgy véli, hogy egyes tagállamokban párhuzamosan a hatályban lévő jogszabályok és a kötelezettségszegésekkel kapcsolatos fellépések EU-szerte kezdtek változást hozni a közigazgatás kultúrájában, amelyet a fizetési késedelem általános csökkenése jellemez;
2. úgy véli, hogy nincs olyan egységes megközelítés, amellyel a késedelmes fizetések problémáját átfogóan kezelni lehet, mivel a vállalkozások közötti egyes ágazatokban a hosszabb fizetési határidők, amelyek mindazonáltal tiszteletben tartják a 2011/7/EU irányelvben foglalt rendelkezéseket, egyes esetekben megfelelhetnek a vállalkozások szükségleteinek, figyelembe véve az egyes ágazatok sajátosságait; hangsúlyozza azonban, hogy erőfeszítéseket kell tenni a 30 napos fizetési határidők felé való elmozdulás érdekében, és hogy a 2011/7/EU irányelvben megengedett, 60 napot meghaladó fizetési határidők olyan kiskaput jelentenek, amely lehetővé teheti olyan hosszú távú feltételek megállapítását, amelyek – különösen a kkv-k számára – károsak lehetnek maguk a vállalkozások számára, miközben tiszteletben tartják a vállalkozások között a piacon fennálló szerződési szabadságot; hangsúlyozza, hogy mindig egyenlő versenyfeltételeket kell biztosítani az erőfőlényben lévő vállalkozások és a kis szereplők között;

Megelőző intézkedések

3. úgy véli, hogy a tagállamoknak szigorúbb fizetési feltételeket kell megállapítaniuk; megjegyzi, hogy egyes tagállamok a szabványos fizetési határidőt 30 napra korlátozták, míg csak néhány tagállam vezetett be maximális fizetési határidőket, amelyektől a felek nem térhetnek el; megjegyzi továbbá, hogy a maximális fizetési határidők bevezetése ágazati szinten gyakoribb; úgy véli, hogy a szigorúbb fizetési határidőket előíró jogszabályok bizonyos mértékig hatékonyan csökkentenék a fizetési határidőket, és – amennyiben érvényesítik azokat – egyenlő versenyfeltételeket teremtenének a nagyvállalatok és a kisvállalkozások között; ezzel összefüggésben rámutat arra, hogy egy egységesebb és egyszerűbb szabályrendszer hozzájárulhatna annak egyértelműsítéséhez, hogy a hitelezők és az adósok mire számíthatnak késedelmes fizetés esetén, ezáltal javíthatná gazdasági tevékenységük kiszámíthatóságát;
4. úgy ítéli meg, hogy a fizetési magatartással kapcsolatos fokozott átláthatóság bevezetése meggátolhatja a késedelmes fizetéseket; úgy véli, hogy az ezen információkhoz való hozzáférés ösztönzőként szolgálhat a nyilvánosan működő gazdálkodó egységek és a vállalkozások számára fizetési gyakorlataik javításához és monetáris kötelezettségeik teljesítéséhez; ösztönzi a tagállamokat, hogy a magán- és az állami szektor számára egyaránt fontolják meg a fizetési magatartással kapcsolatos információk – például adatbázisok vagy nyilvántartások – kötelező közzétételének különböző lehetséges formáit;
5. ösztönzi a tagállamokat a helyes fizetési magatartásról tájékoztatást adó kötelező (ún. „name and fame” („elismerő”)) rendszerek bevezetésének megfontolására és a pontos fizetés kultúrájának előmozdítására, tekintettel többek között arra, hogy a határidőn belül történő fizetés intelligens üzleti stratégiának bizonyult, mivel a felelős adósok jobb alkut tudnak kötni, és megbízható beszállítókká támaszkodhatnak; kéri a Bizottságot, hogy készítsen tanulmányt a meglévő nemzeti rendszerekről, amelyek tájékoztatást nyújtanak mind a vállalkozások, mind a hatóságok helyes fizetési magatartásáról (elismerik azt, „name and fame”), és megvizsgálják az e rendszerekre vonatkozó közös kritériumok uniós szintű meghatározásának megvalósíthatóságát;

2019. január 17., csütörtök

6. hangsúlyozza, hogy fontos a vállalkozók – és különösen a kkv-k – továbbképzése a hitel- és számlakezelés terén; emlékeztet arra, hogy a hatékony hitelkezelés lerövidíti az átlagos tartozásbeszedési időszakot és ezért optimális pénzforgalmat tart fenn, csökkentve ezáltal a nemteljesítés kockázatát és javítva a növekedési potenciált; úgy véli, hogy a közigazgatásban dolgozó tisztviselőknek szintén képzésben kell részesülniük, és, hogy az oktatás és a támogatás révén a kkv-k nagyobb valószínűséggel élhetnek a késedelmes fizetésekről szóló irányelvben foglalt jogorvoslati lehetőségekkel; megjegyzi, hogy a kkv-k sajnos gyakran nem rendelkeznek a képzésbe való befektetéshez szükséges forrásokkal, és jelenleg nincsenek uniós vagy nemzeti szintű programok, amelyek a vállalkozások hitel- és számlakezelési ismereteinek bővítésére összpontosítanak; úgy véli, hogy több uniós forrást kell a kkv-k pénzügyi oktatása számára előirányozni, ezért sürgeti a tagállamok hatóságait, hogy fokozzák a kkv-k hitelkezelés terén való továbbképzésére irányuló erőfeszítéseiket; úgy véli továbbá, hogy a képzésnek és a támogatásnak a határokon átnyúló ügyletek során esedékes késedelmes kifizetések behajtására vonatkozó iránymutatásokat is tartalmaznia kell, és ezért felhívja a Bizottságot, hogy folytassa ezen iránymutatások és más hasznos információk – például az adósokkal kapcsolatos jogvitákban a vállalkozók rendelkezésére álló jogok és eszközök – beépítését az „Európa Önökért” információs portálba, és biztosítsa az üzleti vállalkozások támogatását az európai vállalkozások hálózatán keresztül;

Jogorvoslati lehetőségek

7. felhívja a tagállamokat és a vállalkozói szövetségeket, hogy fontolják meg térítésmentes és bizalmas nemzeti és regionális közvetítői szolgáltatás létrehozását (közvetítés, békéltetés, választottbíráskodás és elbírálás), amelyek a bírósági eljárások alternatívájaként valamennyi vállalat számára hozzáférhető lennének a fizetési viták rendezése és az üzleti kapcsolatok fenntartása céljából, valamint tájékoztatást nyújtanának a vállalatoknak a késedelmes fizetéssel esetén rendelkezésükre álló jogorvoslati lehetőségekről és jogaikról; hangsúlyozza, hogy az ilyen közvetítési szolgáltatások különösen hasznosak lehetnének a kkv-k számára, amelyek gyakran nem rendelkeznek megfelelő pénzügyi forrásokkal jogi viták indítására, és ezért inkább lemondanak jogaik érvényesítéséről; felhívja továbbá a tagállamokat, hogy kellően fontolják meg a késedelmes fizetési vagy nemfizetési viták rendezéséért felelős, közpénzekből finanszírozott ombudsmani hivatalok felállításának lehetőségét, amelyek segítséget nyújtanak a kisvállalkozásoknak a késedelmes fizetési vagy nemfizetési vitáik rendezésében, valamint tanácsot adnak a fizetési hátralékokkal kapcsolatban és megoldásokat javasolnak, különösen a kkv-k számára; felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy a határokon átnyúló ügyletek során felmerülő adósságok behajtásával kapcsolatos ügyekben biztosítsák az igazságszolgáltatáshoz való tényleges hozzáférést;

8. felszólítja a tagállamokat, hogy szerezzenek érvényt nemzeti jogszabályaiknak, és – például a nagyvállalatok körében – ösztönözzék és javítsák az ellenőrzések szigorúságát, valamint a hatékony, arányos és visszatartó erejű közigazgatási szankciók alkalmazását, hozzájárulva ezáltal a fizetési magatartás javulásához; úgy véli, hogy a közigazgatási szankciókat érvényesítő hatóságok közvetlen beavatkozása segíthetne a „félelmi tényező” kiküszöbölésében, és a hitelezőknek nem kellene az adósokkal szemben fellépniük, mivel a hatóságok közvetlenül érvényesítenék a jogot, és a rossz fizetési gyakorlatot folytató vállalkozásokkal szemben büntetőintézkedéseket hoznának; úgy véli, hogy a közigazgatási szankciók és kumulatív jellegük elriaszthatja a vállalatokat a késedelmes fizetésektől, és hangsúlyozza, hogy ezt a rendszert fokozatosan kellene bevezetni attól függően, hogy a vállalat milyen mértékben felel meg a szabályoknak;

9. rámutat, hogy a késedelmes fizetésekről szóló irányelv 2011. februári elfogadása, valamint az egyes tagállamok által nemrégiben a vállalkozók védelmére bevezetett új mechanizmusok ellenére Európa-szerte évente több ezer kis- és középvállalkozás és induló vállalkozás megy csődbe arra várva, hogy számláikat – többek között a nemzeti hatóságok – kifizessék; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fontolják meg megfelelő kártérítés, mint például ellentételezés és egyéb támogató intézkedések, így a kkv-k-nak szóló garanciaalapok és faktoralás kötelezővé tételét azon társaságok számára, akik felé az állami szervek tartoznak, hogy ne legyenek kénytelenek csődbe menni;

10. hangsúlyozza, hogy a társaságok adó-, pénzügyi és társadalombiztosítási tartozásait le kell vonni a hatóságok által fizetendő minden esedékes összegből;

11. sürgeti a tagállamokat, hogy a kkv-k számára hozzanak létre garanciaalapokat, amelyek fedezetet nyújtanak a hatóságok által fizetendő kintlévőségekkel rendelkező kkv-k banki tartozásaira;

12. komoly aggodalommal veszi tudomásul az egyes tagállamokban fennálló azon helyzetet, miszerint a hatóságok a vállalkozások által nyújtott áruk és/vagy szolgáltatások megfizetését jelentősen késleltetik (az egyik legsúlyosabban érintett ágazat az egészségügy), az átruházás tilalmáról szóló záradékot foglalnak bele a beszállítói szerződésekbe, és (törvényben) megakadályozzák, hogy a beszállítók bíróságokon érvényesíthessék a követeléseiket, és így ezek a vállalkozások rendkívüli pénzügyi nehézségekkel küzdenek, vagy akár csődbe mennek; úgy véli, hogy azon vállalkozások támogatása érdekében, amelyek pénzügyi helyzetét a hatóságok késedelmes fizetései veszélybe sodorják, a tagállamoknak gyorsabb és hatékonyabb hea-visszatérítési és az esedékes összegek behajtására irányuló eljárásokat kell bevezetniük, különösen a kkv-k esetében;

2019. január 17., csütörtök

13. rámutat, hogy a pontos fizetési kódexek és a charták, valamint a vállalati társadalmi felelősségvállalási intézkedések, a belső ellenőrzési és belső végrehajtási kritériumokkal együtt hozzájárulnak a felelősségteljes fizetési kultúra megteremtéséhez, valamint a vállalkozások közötti tisztességes kapcsolatok és bizalom biztosításához;

14. fenntartja, hogy az irányelv egyes fogalmait, mint például a „súlyosan hátrányos” kifejezést a szerződéses megállapodásokban szereplő fizetési határidőkkel és kereskedelmi gyakorlatokkal kapcsolatban, valamint a szerződéses fizetési határidők kezdetét és végét pontosítani kell a Bizottság által kiadott útmutatáson keresztül; tudomásul veszi továbbá a Bíróság új ítélkezési gyakorlatát az irányelv egyes fogalmainak értelmezésével kapcsolatban (lásd „vállalkozás”, „kereskedelmi ügylet” és „súlyosan hátrányos” („nyilvánvalóan tisztességtelen”) a C-256/15. és C-555/14. sz. ügyekben);

15. fontosnak tartja annak megakadályozását, hogy a közsféra eltérjen az irányelvben meghatározott, fizetési határidőkre vonatkozó szabályoktól; ezért a Bíróság közelmúltbeli ítélkezési gyakorlatának (C-555/14. sz. ügy) fényében felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy tegyék meg a szükséges lépéseket annak biztosítására, hogy a hatóságok időben fizessék ki beszállítóikat, és hogy a hitelezők automatikusan törvényben meghatározott késedelmi kamatot és ellentételezést kapjanak a kifizetések késedelmes teljesítése esetén anélkül, hogy késedelmes fizetéssel kapcsolatos eljárásokra lenne szükség, továbbá felhívja a Bizottságot, hogy javasoljon automatikus kamatszámítást;

16. hangsúlyozza, hogy a kifizetések gyors teljesítése rendkívül fontos a vállalkozások – különösen a kkv-k – túléléséhez és növekedéséhez; megállapítja, hogy a pénzügyi és digitális technológiák forradalmasítják a fizetési lehetőségeket és sebességet; ezért az elektronikus számlázás gyors terjedését várja, valamint azt, hogy a hagyományos fizetési módokat fokozatosan innovatív módszerek (pl. az ellátási lánc finanszírozása, faktorálás stb.) váltsák fel, hogy a számla kiállítását követően a hitelezőket valós időben ki lehessen fizetni;

17. nagy érdeklődéssel veszi tudomásul az egyes tagállamok által a hatóságok késedelmes fizetése esetére bevezetett eljárásokat, amelyek értelmében a központi kormányzat figyelmeztetést adhat ki egy helyi hatóságnak, amennyiben az nem fizette ki beszállítóit időben, és amennyiben a késedelmes fizetés továbbra is fennáll, közvetlenül kifizetheti a szállítóknak az árukat vagy szolgáltatásokat, és felfüggesztheti a nemteljesítő helyi hatóság költségvetésének folyósítását; úgy véli, hogy egy ilyen rendszer, amely az állami szervek kifizetéseit megbízható módon nyomon követi és szükség esetén – a nagy nyilvánosság előtt – szankcionálja, további elemzésre érdemes eredményeket hozott, és ezeket a tagállamoknak a helyes gyakorlat példaként át kellene venniük;

18. aggodalommal veszi tudomásul a bizottsági jelentés következtetéseit, amelyek szerint a hitelező cégek azért nem tudnak a késedelmes fizetésekről szóló irányelvben foglalt jogaikkal élni, mert félnek, hogy jó üzleti kapcsolataik megromlanak; úgy véli, hogy e tekintetben intézkedéseket kellene hozni annak érdekében, hogy a kkv-k könnyebben érvényesíthessék a késedelmes fizetésekről szóló irányelv alapján biztosított jogokat; ebben az összefüggésben kéri a késedelmes fizetésekről szóló irányelv 7. cikkének (5) bekezdésében meghatározott azon lehetőség további vizsgálatát, amely szerint a vállalkozásokat hivatalosan képviselő szervezetek a tagállamok bíróságai előtt keresetet nyújthatnak be azon az alapon, hogy a szerződéses feltételek vagy gyakorlatok súlyosan hátrányosak;

19. üdvözli a néhány tagállamban indított ágazati kezdeményezéseket, amelyek alapján a részt vevő vállalatok kötelezettséget vállaltak arra, hogy olyan konkrét lépéseket tesznek, amelyek garantálják a kisebb beszállítók gyorsabb kifizetését; megjegyzi, hogy a pozitív visszajelzés („name and fame”) ágazati szinten önszabályozáson keresztül meghozhatná a kívánt eredményeket és jelentős támogatást nyújthatna a kkv-k számára;

20. hangsúlyozza a közbeszerzés mint az egységes piac működésének javítására szolgáló egyik eszköz fontosságát; a késedelmes fizetésekről szóló irányelv és a közbeszerzési szabályok közötti szinergiák alaposabb feltárására, és különösen annak megfontolására szólít fel, hogy az ajánlatkérő szervek intézkedéseket hozhassanak, amelyek lehetővé teszik a nemteljesítő vállalkozók kizárását a jövőbeli közbeszerzésekből, amennyiben az alvállalkozókat nem fizeti ki időben a fővállalkozó, amikor ezt meg kellene tennie (közbeszerzési irányelv⁽¹⁾), hogy használják nagyobb mértékben a közbeszerzési irányelv 71. cikkének (3) bekezdésében meghatározott lehetőséget, amely szerint bizonyos feltételek mellett az alvállalkozókat közvetlenül is ki lehet fizetni, és hogy az alvállalkozók felé történő fizetési magatartást tegyék az ajánlattevők pénzügyi képességének értékelésére szolgáló egyik feltétellé; felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák a hatóságok részéről a vállalkozók és az alvállalkozók felé, illetve a vállalkozók részéről az alvállalkozók vagy a beszállítók felé teljesített kifizetések átláthatóságát és nyomon követhetőségét;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/24/EU irányelve (2014. február 26.) a közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről, 57. cikk, (4) bekezdés, g) pont.

2019. január 17., csütörtök

Következtetések és ajánlások

21. sürgeti a tagállamokat, hogy vállaljanak teljes körű felelősséget a közigazgatás részéről teljesítendő kifizetésekért, és szigorítsák jogszabályaikat a késedelmes fizetésekről szóló irányelv mindenre kiterjedő megfelelő végrehajtásának biztosításával, azáltal is, hogy megszüntetik azokat a nemzeti törvényeket, rendeleteket vagy a közsféra szerződéses gyakorlatait, amelyek ellentétesek az irányelv céljával, például a közszektorbeli követelésekre vonatkozó végrehajtási és átruházási tilalom; ezzel párhuzamosan megismétli, hogy a Bizottságnak minden tőle telhetőt meg kell tennie a meglévő kötelezettségek teljes körű és megfelelő végrehajtásának biztosítására;

22. felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy a legmegfelelőbb intézkedések megtételével – beleértve a bevált gyakorlatokról szóló iránymutatásokat és adott esetben a jogalkotási kezdeményezéseket is – és figyelembe véve a fenti javaslatokat, mozdítsák elő „a pontos fizetés kultúrájára való határozott váltást”⁽¹⁾, a vállalatok számára megfelelő üzleti környezet teremtése és a pontos fizetés kultúrájának kialakítása érdekében;

23. sürgeti a tagállamokat, hogy tegyék hatékonyabbá a fizetési eljárásokat, és rámutat, hogy a számlák vagy az áruk és szolgáltatások szerződéses előírásoknak való megfelelőségének ellenőrzése nem szolgálhat ürügyként a fizetési határidő mesterséges, az irányelv által megszabott határokon túli kiterjesztésére;

24. emlékezteti a tagállamokat és a Bizottságot arra, hogy a pontos fizetés az életképes üzleti környezet átfogó követelménye, és mint ilyet a vállalkozásokat érintő valamennyi szakpolitikai és jogalkotási kezdeményezésbe be kell építeni (pl. vállalati társadalmi felelősségvállalás, induló vállalkozások és platformok és vállalkozások közötti kapcsolatok);

25. felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy adott esetben használjanak fel szakmai kiadványokat, ismeretterjesztő kampányokat vagy bármilyen más eszközt a vállalkozások közötti késedelmes fizetések orvoslására kínáló lehetőségek megismertetése érdekében;

26. felhívja a Bizottságot, hogy könnyítse meg és mozdítsa elő az európai vállalkozók hozzáférését a megfelelő finanszírozási lehetőségekhez;

o

o o

27. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamoknak.

⁽¹⁾ A 2011/7/EU irányelv (12) preambulumbekzdése.